«Πρωΐα» Αθ. 24 Αυγ. 19

1. Δήλωσις μετανοίας τοῦ ὑποδίκου κομμουνιστοῦ Δημητρίου Μιχελίδη κρατουμένου εἰς τὰς φυλακὰς Κερκύρας: «Στὸ κομμουνιστικὸ κίνημα προσεχώρησα στὸ τέλος τοῦ ἔτους 1926, ὅταν βρισκόμουνα στὸ Ἡράκλειον Κρήτης. Εἰς τὸν κομμουνισμὸν δὲν μὲ ἐμύησε κανείς, εἰμὴ μόνον ἡ σκληρὴ ἐκμετάλλευσις. Ἀπὸ τοῦ 1926—29 ἐργάστηκα στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα Ἡρακλείου, στὸ ἀθλητικὸ ἐργατικὸ κίνημα, στὴν ἐργατικὴ βοήθεια καὶ τελικὰ ἔγινα γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας, Κρήτης. Τὸ 1930 ἔγινα μέλος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ταὐτοχρόνως γραμματεὺς τῆς Κ. Ο. Κρήτης. Τὴν αὐτὴ περίοδο καταδιώχτηκα γιὰ τὴν κομμουνιστικὴ δρᾶσι μου. Γι' αὐτὸ πέρασα στὴν παρανομία ἀπὸ τότε ἕως τὴν ἡμέρα ποὺ συνελήφθηκα, δηλαδὴ ἐπὶ δέκα συνεχῆ χρόνια. Στὸ τέλος τοῦ 1930 τοποθετήθηκα γραμματέας τῆς Κ. Ο. Μυτιλήνης. Ἐκεῖ μέσα σ' ἕνα μῆνα πιάστηκα, παραπέμφτηκα σὲ δίκη γιὰ παράβαση τοῦ Ἰδιωνύμου καὶ ἀθωώθηκα διὰ λόγους ἀμφιβολιῶν. Στὰς ἀρχὰς τοῦ 1931 Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ ἔστειλαν νὰ ὀργανώσω τὴν Ι. Ο. Πελοποννήσου. Κατόπιν σκληρᾶς δουλειᾶς καὶ μὲ ἀφάνταστες στερήσεις καὶ κακουχίες τὸ πέτυχα. Παρέμεινα ὡς γραμματέας τῆς Π. Ε. Πελοποννήσου ὡς τὸ Γενάρη τοῦ 1932. Ἐκτελῶντας μιὰ περιοδεία στὴν Καλαμάτα συνελήφθηκα καὶ προφυλακίστηκα γιὰ παράνομη χρῆσι ἀπολυτηρίου. Στὴ φυλακὴ μοῦ ἐκοινοποιήθη μία ἐρημοδικία 10 μηνῶν φυλάκισι καὶ ἕνα χρόνο ἐξορία. Ἡ ἀπόφασι ἦτο τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἡρακλείου Κρήτης. Ἀποφυλακίστηκα τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1932 καὶ ἐστάλθηκα γιὰ νὰ κάνω τὴν ἐξορία μου στὴν Καλαμπάκα. Ἀπὸ τὴν ἐξορία μου ἀπόδρασα τὸν Μάϊον τοῦ ἰδίου ἔτους, πῆγα στὴ Λάρισα καὶ παρέλαβα γραμματέας τῆς Κ. Ο. Μετὰ 1 ½ μῆνα τὴν 1ην Ἰουλίου συνελήφθηκα στὸ Βόλο καὶ ἐκαταδικάσθηκα γιὰ ψευδῆ δήλωσι ταὐτότητος σὲ 25 ἡμέρας φυλάκισι καὶ παράμονο χρῆσι ἀπολυτηρίου σὲ 7 μῆνες φυλάκισι, ἡ ὁποία μετριάσθηκε ἀπὸ τὸ ἐφετεῖο Λαρίσης σὲ 4 μῆνες. Ἀπὸ τὰς φυλακὰς Λαρίσης ἀποφυλακίστηκα τὸν Γενάρη τοῦ 1934 καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ ἰδίου χρόνου στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. καὶ παράλαβα γραμματέας τῆς Κ. Ο. Μυτιλήνης. Στὴ Μυτιλήνη παρέμεινα ὥς τὸν Μάϊον τοῦ 1935, στὸ τέλος τοῦ Μαΐου τοῦ 1935 στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. στὴν Καβάλλα καὶ παράλαβα γραμματέας τῆς Π. Ε. Ἀνατ. Μακεδονίας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ 6ον συνέδριον τοῦ κόμματος μὲ ἐξέλεξε μέλος τῆς Κ. Ε.

Στὴν Καβάλλα παρέμεινα ὥς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1937 καὶ κατόπιν τοποθετήθηκα ὡς γραμματέας τῆς Ε. Π. τῆς Κ. Ο. Θεσσαλονίκης ἐκεῖ παρέμεινα ὥς τὸν Μάϊον τοῦ 1938 καὶ κατόπιν τοποθετήθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. ὡς γραμματέας τῆς Ε. Π. τῆς Κ. Ο. Ἀθηνῶν. Στὸ πόστο αὐτὸ παρέμεινα ὥς τὸν Αὔγουστο τοῦ 1938 δηλ. τρεῖς μῆνες καὶ κατόπιν ἀντικαταστάθηκα καὶ παρακολουθοῦσα ἀπὸ μέρους τῆς Κ. Ε. τὴν Ε. Β. τὴν Κ. Ν. καὶ τὸ Ἑνιαῖο Ε. Μέτωπο. Στὴν δουλειὰ αὐτὴ χρησιμοποιήθηκα ἕως τὸ Φλεβάρη τοῦ 1939 κατόπιν ἐπὶ 2 μῆνας δὲν ἔκαμα καμμιὰ δουλειά, ἀλλὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐ. ἔ. στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. γιὰ νὰ τοποθετηθῶ ὡς γραμματέας τοῦ μακεδονικοῦ γραφείου τῆς Ε. Κ. Στὴν Θεσσαλονίκη παρέμεινα 2 ½ μῆνας, δηλ. ὥς τὴν 1η τοῦ Ἰουλίου, ὁπότε καὶ συνελήφθηκα ἀπὸ ὄργανα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας στὸ σπίτι μου μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα μου. Στὸ διάστημα ποὺ παρέμεινα στὴν Θεσσαλονίκη δὲν πρόλαβα νὰ κάνω τίποτα, γιατί ἡ Κ. Ο. Θεσσαλονίκης εἶνε διαλυμένη, γιατὶ εἶχαν χαθῆ αἱ συνδέσεις μὲ τὰς ἔξω ὀργανώσεις, λόγῳ τῶν συλλήψεων καὶ γιατί δὲν εἶχα κανέναν ἄνθρωπο νὰ μὲ βοηθήσῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ δεκατεσσεράχρονη κομμουνιστικὴ δρᾶσι μου. Ἤδη ἀποδοκιμάζω τὸ παρελθὸν μου τοῦτο καὶ ἀποκηρύσσω τὸν κομμουνισμὸν ὡς σύστημα ὀλέθριον διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ διαλυτικὸν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἐννοιῶν, πατρίδος, θρησκείας καὶ οἰκογενείας

2. Δήλωσις μετανοίας τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κρατουμένου στελέχους τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Νικολάου Ρόμτσου ἢ Μόσχου Στεφάνου, τοῦ Ἀθανασίου ἢ Ἰωάννου ἐκ Καλλιπόλεως Θράκης, τέως λογιστοῦ: «Ἔγινα μέλος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος τὸ 1931 μὲ 1932. Στὸ κόμμα μὲ στρατολόγησε ὁ τότε διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν νομοῦ Καβάλλας Χατζηνικολάου Γιάννης. Ἤμουν συμπαθῶν ἀπὸ τοῦ 1928. Ἕως τὸ 1935 ἤμουν οἰκονομικὸς ἐνισχυτὴς τοῦ κόμματος. Ἀπὸ τὸ δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ 1933 ἀρχίζει ἡ κομμουνιστική μου δρᾶσις, προεκλογικὴ περίοδος. Τὸν ἴδιο χρόνο παρανομοποιοῦμαι, γιατί ἐξεδόθη ἀπόφασι τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας Καβάλλας περὶ ἐκτοπίσεώς μου εἰς τὴν νῆσον Ἀντιπάξους. Στὸ διάστημα τῆς παρανομίας μου ἐχρημάτισα γραμματεὺς ἀχτιδικῶν ἐπιτροπῶν Κομοτινῆς καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως. Τὸ 1934 ποὺ λήγει ἡ παράνομή μου δρᾶσι συλλαμβάνομαι στὴ Δράμα, ἔχων τὸ πόστο τοῦ ἀγροτικοῦ ἐνστρούχτορα. Μεταφέρομαι στὴν Καβάλλα καὶ ἐκεῖ καταδικάζομαι σὲ ἕνα χρόνο φυλακὴ καὶ ἕνα χρόνο ἐξορία, ὄχι γιὰ τὴν παράνομή μου δρᾶσι, μὰ γιατί μίλησα σὲ παράνομη προεκλογικὴ συγκέντρωση (ἐρήμην). Ἕνα μέρος τῆς φυλάκισής μου ἐξέτισα στὰς φυλακὰς Καβάλλας καὶ Κομοτινῆς, τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰς φυλακὰς Καλαμίου (Ἰτζεδὶν) Κρήτης. Ἀπὸ τὸ νησὶ Φολέγανδρος, μαζὶ μὲ τοὺς Κ. Κολοζῶφ καὶ Β. Παπαδόπουλο, ἔρχομαι στὸ σανατόριο Σωτηρία καὶ νοσηλεύομαι ἐπὶ πέντε μῆνας. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἰργάσθηκα ὑπὲρ τοῦ κόμματος. Προτοῦ λήξῃ ἡ ἐξορία μου, φεύγω καὶ πάω στὴ Σαλονίκη. Δὲν κάθομαι γιατί δὲν μπόρεσα ν' ἀποχτήσω σύνδεση. Πῆγα στὴν Καβάλλα, ἀποχτῶ σύνδεση (Μιχελίδης) καὶ στέλνομαι στὴ Δράμα σὰν καθοδηγητὴς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης. Στὴ Δράμα κάθησα 2 μέχρι 2 ½ μῆνες. Τραβιέμαι στὴ Σαλονίκη. Ἐκεῖ γνώρισα (βρῆκα) τὸν Σιτοκωνσταντίνου καὶ Μόσχο. Μοῦ ἀνατίθεται τὸ πόστο τοῦ καθοδηγητοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης. Τὸ 1936—38 ἐξέδιδα τὸ «Στρατιωτικὸ Βῆμα» ὡς τέλος. Μὲ κάποιο ἐπεισόδιο, ποὺ γιὰ μένα μένει ἀκόμη σκοτεινὸ (δημοσιεύτηκε στὴ «Λαϊκὴ Φωνὴ» ἡ σύλληψή μου καὶ τὸ κόμμα μὲ θέτει σὲ ἀπομόνωση) φεύγω καὶ ἔρχομαι στὸν Πειραιᾶ, κάθομαι περὶ τοὺς 6—7 μῆνες ἀπομονωμένος. Στὸ διάστημα αὐτὸ δούλεψα στὴν παραγωγὴ ὡς φορτοεκφορτωτὴς στὴ ξυλεία. Καθόμουνα στὸ σπίτι τῆς Γλου Σταματίας. Τέλος ἀποκτῶ ἐπαφή. Ἀναλαμβάνω τὸ πόστο τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Κοκκινιᾶς καὶ ἀργότερα τοῦ Πειραιῶς (γραμματεὺς τῆς κεντρικῆς φράξιας). Μετὰ τὶς συλλήψεις τοῦ Σιτοκωνσταντίνου—Γεννάδη τραβιέμαι στὴν Ἀθήνα καὶ μοῦ ἀνατίθεται τὸ πόστο τοῦ δευτέρου γραμματέως τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας. Ἐκεῖ γνώρισα τὸ Μιχελίδη ὡς καθοδηγητή μου, τελευταία τὸν Τσουρτσούλη. Καθοδηγοῦσα ἀπὸ ἔλλειψη στελεχῶν ὅλες τὶς ἀχτιδικὲς ἐπιτροπές. Ὀνόματα δὲν ξαίρω. Ἐντολὴ εἴχαμε νὰ μὴ ρωτοῦμε, ἐκτὸς ἀπὸ ψευδώνυμα. Τῆς μεταφορᾶς ἐλέγετο Λεωνίδας, τῶν τραπεζιτικῶν Μαρτσινιώτης, Καλλιθέας Γιάννης καὶ Δουργουτίου Λάρας Ἀρμένης. Ἐρχόμουνα ἐπίσης μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ πιάστηκαν ἐκτὸς τῆς Σάντου. Ἐπίσης ἐκεῖ γνώρισα κάποιο Τάσο φυματικό. Αὐτὸς καθοδηγοῦσε τὶς ὀργανώσεις Σωτηρίας, Ἀμαρουσίου, Κηφισιᾶς καὶ Μελισίων. Ἐπίσης στὸ διάστημα αὐτὸ ἐξέδωσα τὸν «Ἐργάτη μεταφορᾶς» καὶ ἕνα φύλλο «Ὁ Συνδικαλιστής», δὲν ξαίρω ἂν βγῆκε. Αὐτὴ ἦτο ἡ δρᾶσις μου μέσα στὸ κόμμα μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ πιάστηκα. Μὲ ποιοὺς ἦλθα σὲ ἐπαφὴ στὶς διάφορες πόλεις: 1) Καβάλλα: Στὸ σπίτι μου, 2) Δράμα, σὲ κάποιο καρβουνιάρη, ὄνομα δὲν ξαίρω, 3) Σαλονίκη. Σὲ κάποιο τσαγκάρη Ἀλεξιάδη. Μὲ κάποιο φορτοεκφορτωτή, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μοῦ διαφεύγει. Στὴν Ἀθήνα μὲ ἕνα ὀνόματι Τάσο φυματικό. Ἤδη ἀποδοκιμάζω τὸ παρελθόν μου τοῦτο καὶ ἀποκηρύσσων τὸν κομμουνισμὸν ὡς σύστημα ὀλέθριον διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ διαλυτικὸν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἐννοιῶν, πατρίδος, θρησκείας καὶ οἰκογενείας, ὑπόσχομαι ὅτι θέλω ζήσει τοῦ τοῦ λοιποῦ νομιμοφρόνως, μακρὰν πάσης ἀνατρεπτικῆς κινήσεως ὁπωσδήποτε στρεφομένης κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν κράτους. Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 11ῃ Ἰουλίου 1939. Ὁ δηλῶν: Νικόλαος Ρόμτσος».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΕΒΑΛΟΝ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΥΟ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κρατουμένου σημαντικοῦ στελέχους τοῦ Κομ. κόμματος Νικολάου Ρόμτσου ἢ Μόσχου Στεφάνου, τοῦ Ἀθανασίου ἢ Ἰωάννου ἐκ Καλλιπόλεως Θράκης τέως λογιστοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἡ κάτωθι δήλωσις μετανοίας.

«Ἔγινα μέλος τοῦ Κ. Κόμματος τὸ 1931 μὲ 1932. Στὸ κόμμα μὲ στρατολόγησε ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς ἑνώσεως γεωργικῶν συνεταιρισμῶν νομοῦ Καβάλλας Χατζηνικολάου Γιάννης. Ἤμουν συμπαθῶν ἀπὸ τοῦ 1926. Ἕως τὸ 1933 ἤμουν οἰκονομικὸς ἐνισχυτὴς τοῦ κόμματος, ἀπὸ τὸ δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ 1933 ἀρχίζει ἡ κομμουνιστικὴ μου δρᾶσις, προεκλογικὴ περίοδος. Τὸν ἴδιο χρόνο παρανομοποιοῦμαι, γιατὶ ἐξεδόθη ἀπόφασι τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας Καβάλλας περὶ ἐκτοπίσεώς μου εἰς τὴν νῆσον Ἀντιπάξον. Στὸ διάστημα τῆς παρανομίας μου ἐχρημάτισα πολλὲς φορὲς γραμματεὺς ἀχτιδικῶν ἐπιτροπῶν Κομοτινῆς καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως. Τὸ 1934 ποὺ λήγει ἡ ἡ παράνομή μου δρᾶσι συλλαμβάνομαι στὴ Δράμα ἔχων τὸ πόστο τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰνστρούχτορα. Μεταφέρομαι στὴ Καβάλλα, ἐκεῖ καταδικάζομαι σὲ ἕνα χρόνο φυλακὴ καὶ ἕνα χρόνο ἐξορία, ὄχι γιὰ τὴν παράνομή μου δρᾶσι μὰ γιατὶ μίλησα σὲ παράνομη προεκλογικὴ συγκέντρωσι (ἐρήμην). Ἕνα μέρος τῆς φυλάκισής μου ἐξέτισα στὰς φυλακὰς Καβάλλας καὶ Κομοτινῆς, τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰς φυλακὰς Καλαμίου (Ἰντζεδὶν) Κρήτης. Ἀπὸ τὸ νησὶ Φολέγανδρος, μαζὶ μὲ τοὺς Κ. Κολοζὰφ καὶ Β. Παπαδόπουλο ἔρχομαι στὸ σανατόριο «Σωτηρία», νοσηλεύομαι ἐπὶ πέντε μῆνας, εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἰργάσθηκα ὑπὲρ τοῦ Κόμματος. Προτοῦ λήξει ἡ ἐξορία μου φεύγω καὶ πάω στὴ Σαλονίκη, δὲν κάθομαι γιατὶ δὲν μπόρεσα ν' ἀποχτήσω σύνδεσι, πῆγα στὴ Καβάλλα, ἀποχτῶ σύνδεσι (Μιχελίδης) καὶ στέλνομαι στὴ Δράμα ὡς καθοδηγητὴς τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης. Στὴ Δράμα κάθομαι μέχρι 2 ½ μῆνες, τραβιέμαι στὴ Σαλονίκη, ἐκεῖ γνώρισα ([illegible]) τὸ Σιτοκωνσταντῖνο καὶ [illegible]. Μοῦ ἀνατίθεται τὸ πόστο τοῦ καθοδηγητοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης (1936—37) ἐξέδιδα τὸ «Στρατιωτικὸ Βῆμα» (ὁ ἴδιος). Μὲ κάποιο ἐπεισόδιο ποὺ γιὰ μένα μένει ἀκόμη σκοτεινὸ (δημοσιεύτηκε στὴ «Λαϊκὴ Φωνὴ» ἡ σύλληψίς μου καὶ τὸ Κόμμα μὲ θέτει σὲ ἀπομόνωσι), φεύγω καὶ ἔρχομαι στὸν Πειραιᾶ, κάθομαι περὶ τοὺς 6—7 μῆνες ἀπομονωμένος, στὸ διάστημα αὐτὸ δούλεψα στὴ παραγωγὴ ὡς φορτοεκφορτωτὴς στὴ ξυλεία, καθόμουνα στὸ σπίτι τῆς Γλοῦ Σταματίας, τέλος ἀποκτῶ ἐπαφή. Ἐπαναλαμβάνω τὸ πόστο τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Κοκκινιᾶς καὶ ἀργότερα τοῦ Πειραιῶς (γραμματεὺς τῆς κεντρικῆς Φράξιας). Μετὰ τὶς συλλήψεις τοῦ Σιτοκωνσταντίνου — Γενάδη τραβιέμαι στὴν Ἀθήνα καὶ μοῦ ἀνατίθεται τό πόστο τοῦ δευτέρου γραμματέως τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας. Ἐκεῖ γνώρισα τὸ Μιχελίδη ὡς καθοδηγητὴ μου, τελευταῖα τὸν Τσουρτσούλη. Καθωδηγοῦσα ἀπὸ ἔλλειψη στελεχῶν ὅλες τὶς ἀχτιδικὲς ἐπιτροπές. Ὀνόματα εἶναι γεγονὸς πραγματικὰ δὲν ξέρω, ἐντολὴ εἴχαμε νὰ μὴ ρωτοῦμε, ἐκτὸς ἀπὸ ψευδώνυμα. Τῆς μεταφορᾶς ἐλέγετο Λεωνίδας, τῶν τραπεζιτικῶν Μαρτσινιώτης, Καλλιθέας Γιάννης καὶ Δουργουτίου Λάρας Ἀρμένης, ἐρχόμουνα ἐπίσης μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ πιάστηκαν ἐκτὸς τῆς Σάντου. Ἐπίσης ἐκεῖ γνώρισα κάποιο Τάσο φυματικὸ. Αὐτὸς καθωδηγοῦσε τὶς ὀργανώσεις «Σωτηρία», Ἀμαρουσίου, Κηφισιᾶς καὶ Μελίσσια, ἐπίσης στὸ διάστημα αὐτὸ ἐξέδωσα τὸν «Ἐργάτη μεταφορᾶς» καὶ ἕνα φύλλο (ὁ Συνδικαλιστὴς) δὲν ξέρω ἂν βγῆκε. Αὐτὴ ἦτο ἡ δρᾶσις μου μέσα στὸ Κόμμα μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ πιάστηκα. Μὲ ποιοὺς ἦλθα σὲ ἐπαφὴ στὶς διάφορες πόλεις 1) Καβάλλα στὸ σπίτι μου, 2) Δράμα σὲ κάποιο καρβουνιάρη, ὄνομα δὲν ξέρω, 3) Σαλονίκη σὲ κάποιο τσαγκάρη Ἀλεξιάδη. Μὲ κάποιο φορτοεκφορτωτή, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μοῦ διαφεύγει. Στὴν Ἀθήνα μὲ ἕνα ὀνόματι Τάσο φυματικό. Ἤδη ἀποδοκιμάζω τὸ παρελθὸν μου τοῦτο καὶ ἀποκηρύσσων τὸν κομμουνισμὸν ὡς σύστημα ὀλέθριον διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ διαλυτικὸν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἐννοιῶν, Πατρίδος, Θρησκείας καὶ Οἰκογενείας, ὑπόσχομαι ὅτι θέλω ζήση τοῦ λοιποῦ νομιμοφρόνως μακρὰν πάσης ἀνατρεπτικῆς κινήσεως ὁπωσδήποτε στρεφομένης κατὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Κράτους.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 11 Ἰουλίου 1939
Ὁ Δηλῶν
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΜΤΣΟΣ

Ὁ ἐπίσης ὑπόδικος κομμουνιστὴς Δημήτριος Μιχελίδης κρατούμενος εἰς τὰς φυλακὰς Κερκύρα ὑπέβαλε τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Στὸ κομμουνιστικὸ κίνημα προσεχώρησα στὸ τέλος τοῦ ἔτους 192 ὅταν βρισκόμουνα στὸ Ἡράκλειο Κρήτης, εἰς τὸν κομμουνισμὸν δὲ μὲ ἐμύησε κανεὶς εἰμὴ μόνον σκληρὴ ἐκμετάλλευσις. Ἀπὸ τοῦ 1926 — 29 ἐργάσθηκα στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα Ἡρακλείου, στὸ ἀθλητικὸ ἐργατικὸ κίνημα, στὴν ἐργατικὴ βοήθεια καὶ τελικὰ ἔγινα γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας Κρήτης. Τὸ 1930 ἔγινα μέλος τοῦ Κομ. Κόμματος καὶ τουτοχρόνως γραμματεὺς τῆς Κ. Ο. Κρήτης. Τὴν αὐτὴ περίοδο καταδιώχτηκα γιὰ τὴν κομ. δρᾶσι μου γι' αὐτὸ πέρασα στὴν παρανομία ἀπὸ τότε ἕως τὴν ἡμέρα ποὺ συνελήφθηκα δηλαδὴ ἐπὶ δέκα συνεχῆ χρόνια. Στὸ τέλος τοῦ 1930 τοποθετήθηκα γραμματέας τῆς Κ. Ο. Μυτιλήνης, ἐκεῖ μέσα σ' ἕνα μῆνα πιάστηκα παραπέμφτηκα σὲ δίκη γιὰ παράβασι τοῦ ἰδιωνύμου καὶ ἀθωώθηκα διὰ λόγους ἀμφιβολιῶν. Στὰς ἀρχὰς τοῦ 1931 τὸ Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ ἔστειλε νὰ ὀργανώσω τὴν Ι. Ο. Πελοποννήσου· κατόπιν σκληρᾶς δουλειᾶς καὶ μὲ ἀφάνταστες στερήσεις καὶ κακουχίες τὸ πέτυχα. Παρέμεινα ὡς γραμματεὺς τῆς Π. Ε. Πελοποννήσου ὡς τὸ Γενάρη τοῦ 1932. Ἐκτελῶντας μία περιοδεία στὴν Καλαμάτα συνελήφθηκα καὶ προφυλακίσθηκα γιὰ παράνομη χρῆσι ἀπολυτηρίου.

»Στὴ φυλακὴ μοῦ ἐκοινοποιήθη μία ἐρημοδικία 10 μηνῶν φυλάκισι καὶ ἕνα χρόνο ἐξορία, ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἦτο τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἡρακλείου Κρήτης. Ἀποφυλακίσθηκα τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1932 καὶ ἐστάλθηκα γιὰ νὰ κάνω τὴν ἐξορία μου στὴν Καλαμπάκα, ἀπὸ τὴν ἐξορία μου ἀπέδρασα τὸν Μάϊον τοῦ ἰδίου ἔτους, πῆγα στὴ Λάρισα καὶ παρέλαβα γραμματεὺς τῆς Κ. Ο. Μετὰ ἕνα μῆνα, τὴν 1ην Ἰουλίου συνελήφθηκα [illegible] καὶ κατεδικάσθηκα γιὰ ψευδῆ δήλωσι ταυτότητος σὲ 25 ἡμέρες φυλάκισι καὶ παράνομο χρῆσι ἀπολυτηρίου σὲ 7 μῆνες φυλάκισι ἡ ὁποία μετριάσθηκε ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο Λαρίσης σὲ 4 μῆνες. Ἀπὸ τὶς φυλακὲς Λαρίσης ἀποφυλακίσθηκα τὸν Γενάρη τοῦ 1934 καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ ἰδίου χρόνου στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. καὶ παρέλαβα γραμματεὺς τῆς Κ. Ο. Μυτιλήνης. Στὴ Μυτιλήνη παρέμεινα ὡς τὸν Μάϊο τοῦ [illegible] στὸ τέλος τοῦ Μαΐου τοῦ [illegible] στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. στὴ Καβάλλα καὶ παρέλαβα γραμματεὺς τῆς Π. Ε. Ἀνατ. Μακεδονίας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ [illegible] συνέδριον τοῦ Κόμματος μὲ ἐξέλεξε μέλος τῆς Κ. Ε. Στὴν Καβάλλα παρέμεινα ὡς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1937 καὶ κατόπιν τοποθετήθηκα ὡς γραμματεὺς τῆς Ε. Π. τῆς Κ. Ο. Θεσσαλονίκης, ἐκεῖ παρέμεινα ὡς τὸν Μάϊον τοῦ 1938 καὶ κατόπιν τοποθετήθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. ὡς γραμματεὺς τῆς Ε. Π. τῆς Κ. Ο. Ἀθηνῶν. Στὸ πόστο αὐτὸ παρέμεινα ὡς τὸν Αὔγουστο τοῦ 1938 δηλ. τρεῖς μῆνες καὶ κατόπιν ἀντικαταστάθηκα καὶ παρακολουθοῦσα ἀπὸ μέρους τῆς Κ. Ε. τὴν Ε. Β., τὴν Κ. Ν. καὶ τὸ Ἑνιαῖο Ε. Μέτωπο.

»Στὴν δουλειὰ αὐτὴ χρησιμοποιήθηκα ἕως τὸν Φλεβάρη τοῦ 1939, κατόπιν ἐπὶ δύο μῆνας δὲν ἔκαμα καμμιὰ δουλειὰ ἀλλὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐ. ἔ. στάλθηκα ἀπὸ τὸ Π. Γ. γιὰ νὰ τοποθετηθῶ ὡς γραμματεὺς τοῦ Μακεδονοθρακικοῦ γραφείου τῆς Ε. Κ. Στὴν Θεσσαλονίκη παρέμεινα 2 ½ μῆνας δηλ. ὡς τὴν 1ην Ἰουλίου ὁπότε καὶ συνελήφθηκα ἀπὸ ὄργανα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας στὸ σπίτι μου μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα μου. Στὸ διάστημα ποὺ παρέμεινα στὴν Θεσσαλονίκη δὲν πρόλαβα νὰ κάμω τίποτα γιατὶ ἡ Κ. Ο. Θεσσαλονίκης εἶναι διαλυμένη γιατὶ εἶχαν χαθῆ αἱ συνδέσεις μὲ τὰς ἔξω ὀργανώσεις, λόγῳ τῶν συλλήψεων καὶ γιατὶ δὲν εἶχα κανένον ἄνθρωπο νὰ μὲ βοηθήση.

»Αὐτὴ εἶναι ἡ δεκατεσσεράχρονη κομμουνιστικὴ δρᾶσι μου. Ἤδη ἀποδοκιμάζω τὸ παρελθόν μου τοῦτο καὶ ἀποκηρύσσω τὸν κομμουνισμὸν ὡς σύστημα ὀλέθριον διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ διαλυτικὸν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἐννοιῶν τῆς Πατρίδος, Θρησκείας καὶ Οἰκογενείας καὶ ὑπόσχομαι ὅτι θέλω ζήση τοῦ λοιποῦ νομιμοφρόνως μακρὰν πάσης ἀνατρεπτικῆς κινήσεως ὁπωσδήποτε στρεφομένης κατὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Κράτους.

»Ἡ παροῦσα συνετάγη ἐν Κερκύρᾳ τῇ 11 Ἰουλίου 1939 ἐνώπιον τοῦ κ. διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν καὶ ἀρχιφύλακος».

Ο κ. ΚΑΡΜΟΝΑ ΕΙΣ Ν. ΑΦΡΙΚΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 Αὐγούστου.
θην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐ
Πόλεως τοῦ Ἀκρωτηρίου ὅτι ἀ
ἐκεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Πορτογ
Δημοκρατίας κ. Καρμόνα.
ως ἐπισήμως δεκτός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ